Merkúr-bot euritmia

Cseri Krisztina

Ebben az írásban Robert Powell: *Cultivating Inner Radiance* című könyvének segítségével egy szellemi háttéranyagot szeretnék nyújtani a „szellemtudomany.hu – Videótár"-ban lévő *Staff of Mercury* („Merkúr-bot") euritmiai gyakorlathoz. Ha az olvasó megteheti, mindenképpen arra bíztatom, hogy szerezze be ezt a könyvet, és ismerkedjen meg részletesen az euritmia – eddig sokak számára nem ismert – felhasználási lehetőségeivel.

A szent euritmia segítségével étertestünket az Éteri Krisztussal való találkozásra tudjuk hangolni, ami egyúttal egyfajta ellenpólust és egyben védelmet képez a modern technológia ahrimáni csapdáival szemben. Ma nem túlzás azt mondani, hogy a Második Bűnbeesés idejében élünk, amikor Ahrimán beavatkozik az ember étertestébe és a Föld éteri aurájába. Ahrimán meg akarja nyerni magának az embereket a materialista gondolkodás révén, majd teljesen magához akarja ragadni őket a technológia eszközeivel. Terve olyan gyorsan haladt előre az elmúlt években, mint egy gyorsvonat, és sok ember úgy ül a vonaton, hogy egyáltalán nincs tudomása arról, hogy merre megy a vonat valójában.

2019-től kezdve új mérföldkőhöz érkeztünk. A koronavírus-járvány tartja fogva az emberek tudatát, s az emberek többnyire az oltásokban próbálnak megoldást találni a kérdésre. Nagy kérdés, hogy az oltások bármilyen fajtája valóban kivezet-e a válságból, amely egyúttal az emberi evolúció fontos állomása. Még materiális szemszögből is felmerül a kérdés: nem jönnek-e majd más, akár súlyosabb betegségek is (természetes úton vagy mesterségesen gerjesztett módon, vagy a kettő egymásra tett hatásának eredményeként), amikor az ember még nagyobb döntések elé lesz állítva - például hányféle oltást hányszor vegyen fel, és azokkal miképpen terheli meg szervezetét. Másrészt maguk az oltások is új fejezethez érkeztek (lásd Michael Givens írását *Megtévesztő hírvivők* címmel a honlapon vagy az „Antropozófia" c. újság Húsvét-Nagypéntek számában). Az új technológia még kísérleti fázisban van, a mellékhatások nincsenek feltérképezve – nem beszélve a materiális tudomány/tudat számára megfoghatatlan hatások feltérképezéséről, amelyek talán évtizedek alatt sem lesznek felmérhetők az emberek többsége számára (!).

Ebben a helyzetben meg kell találnunk azt a Krisztusi segítséget, amely egyszerre a „harmadik út", és egyszerre adhat megoldást döntéseinkhez, amelyeket a „horizontális színtéren" kell kinyilvánítanunk. A szent (imádságos) euritmia segít kiemelkedni a „fejben maradt" helyzetből. Az euritmia átszellemesíti a végtagokat, melyekkel utána másképp közeledünk a világhoz. Például nem írunk alá valamit, ami nem összeegyeztethető a kezünkkel rendszeresen végzett euritmiai mozdulatok révén megtapasztalt éteri áramokkal. Vagy nem megyünk el valahová lábainkkal, melyeken keresztül előtte megtapasztaltuk a Föld szíve és az Ég közötti szellemi áramlást. Fejünk és cselekedeteink között – a szív fókuszán keresztül – egy olyan híd jön létre az euritmia gyakorlásával, amit gondolati szinten is csak úgy tudunk megfelelően érzékelni és értékelni, ha tényleg belelépünk abba, amiről beszélünk, vagyis ha rendszeresen tesszük is azt, amit elképzelünk, amiről meditálunk.

Mára sokan felvették a koronavírussal szembeni oltást és sokan vannak, akik nem. Vannak akik nagyon megszenvedték a betegséget, vannak akik nem, s olyanok is vannak, akik még nem is estek át rajta. Azt gondolom, hogy a Merkúr-bottal kapcsolatos euritmia minden esetben segítséget nyújthat az embernek a kivezető út megtalálásához, noha elsősorban a döntéshez vezető segítséget és konkrét védelmi lehetőséget jelent. A szellemtudomany.hu

honlapon a Videótárban megtalálható Robert Powell felvétele *Staff of Mercury* címmel (melyet néhány hónappal ezelőtt készített). Robert – miután elmondja a gyakorlat lényegét – személyesen mutatja be a mozdulatokat Beethoven-Liszt 8.szimfónia II.tételére (Allegretto scherzando). A mozdulatsor nem nehéz, mindenki sikerélményhez juthat tanulása közben.

A Merkúr-bot euritmia – ahogy a szellemi háttérből a későbbiekben kiderül – sokkal átfogóbb távlatokat ragad meg, mint ahová jelenlegi fókuszunk a mindennapokban koncentrál, viszont ha az adott betegségre alkalmazott új technológián meditálunk, akkor rendkívül plasztikusan közel kerülünk a gyakorlat teljes szellemi-gyakorlati mibenlétéhez. A DNS molekulákban és a Merkúr-bot körüli térben is kísértetiesen hasonló, kettős spirálvonal halad – ez a hasonlóság a kiindulópont szellemi elmélyülésünkhöz, s ezért teszünk lépést ebben az írásban a szent euritmia „általános" gyakorlatai közül egy konkrét gyakorlat felé: A gyakorlat szellemi hátterével való azonosulás erőteljesebb fókuszt ad Ahrimán támadásainak megértéséhez.

A saját tapasztalatom az, hogy a mozdulatok és a zene egysége „élő jellé" vált bennem, és az élmény által közelebb kerültem a bennem lévő genetikai örökítőanyag lényegéhez – leginkább szentségének megértéséhez és megéléséhez. Ennek a szentségnek a megtartása és védelmezése kerül fókuszba a gyakorlat végzése során.

*

A következőkben szeretnék összefoglalni néhány részletet a „Merkúr-bot gyakorlat" hátterével kapcsolatban. Ezek a videófelvételen nem hangzanak el, de a könyvben megtalálhatók. *A „Merkúr-bot" és az evolúció stádiumai* című részt pedig egy az egyben a *Cultivating Inner Radiance* című könyvből (p. 135-141.) fordítom.

Ahogy Robert Powell és Kevin Dann a *Krisztus és a maja naptár*ban ír róla, Ahrimán beavatkozása a tudat szintjén az értelmi lelken keresztül hatol az emberbe, amely az asztráltesthez tartozik, és amit az ember a gondolati életével befolyásol, és így az énünk gondolkodási tevékenységével fokozható. Az ahrimanizált gondolkodás ellenpárját Rudolf Steiner egy olyan meditatív gyakorlat formájában adta meg, amely megakadályozza, hogy „ahrimáni lények hatoljanak be a tudatunkba":

> „Van egy ellenszer, amely meg fogja akadályozni az ahrimáni lényeket, hogy behatoljanak tudatunkba, egy olyan szimbólum, amit az embernek éltetnie kell önmagában. Ez a Merkúr botja, a luminózus bot egy fekete kígyóval és egy fényes luminózus ragyogó kígyóval. A kígyó egy szimbóluma az asztráltestnek. Az asztráltest minden éjszaka leveti bőrét; eldobja

az elhasznált bőrt. Ennek a fekete kígyó a szimbóluma. Éjszaka új, csillogó bőrt vesz magára, és az asztráltestnek ezt az újonnan felélénkített, szép, ragyogó bőrét szimbolizálja a ragyogó kígyó... ez a szimbólum, a Merkúr botja, aki az "istenek hírvivője", és ezt a botot a kezében tartja... ez a bot kitilt mindent, ami be akar törni a tudatba és meg akarja zavarni azt."[1]

A Merkúr-bot vertikális tengelyét, amit caduceusnak is neveznek, belsőleg sugárzó sárgának képzelhetjük el. A Merkúr-bot erőteljes védelmező szimbólumához Rudolf Steiner hozzáteszi:

„…képzeljük el, hogy úgy érezzük magunkat, mintha kék aura venne körbe minket, amely megvéd minden gonosz gondolattól és érzéstől, melyek kívülről akarnak ránk támadni. Érezzük belsőleg, hogy ez az aura elzár bennünket minden gonosz hatástól. Csak jó erők tudnak behatolni a lelkünkbe. Ezt hatékonyan összekapcsolhatjuk a következő meditációval."

Meditáció a külső hatásokkal szembeni védelemért

Erősödjön meg aurám külső burka.
Vegyen körbe engem áthatolhatatlan edényként minden tisztátalan, önző gondolat és érzés ellen.
Csak az isteni bölcsesség felé nyíljon meg.[2]

Ez a meditáció különösen fontos, ha az Éteri Krisztus „ragyogó kék áramára" gondolunk. A sugárzó kék aura védelmező burkának elképzelése közvetlenül összeköt bennünket az Éteri Krisztus beáramlásával. Ezen felül, a Merkúr-bot szimbóluma szintén hatékony lehet, mikor elalvás előtt használjuk, mivel ahrimáni gondolatok hatolhatnak belénk éjszaka, alvás közben. Ahogy erről Rudolf Steiner így beszélt: „Mikor alszik az ember, ahrimáni lények közelítik meg és azt mondják: A jó valójában rossz, és a rossz valójában jó… Ezzel a hízelgéssel az ahrimáni lények azt hiszik, hogy elérhetik aljas, gonosz céljukat [hogy az emberek teljesen az alacsonyabb természetüktől függjenek]."[3] Itt arról van szó, hogy tudatosan védeni kell a fizikai és az étertestet, mikor az asztráltest és az én elválik a fizikai/étertesttől az alvás órái alatt. Az is nagyon hatékony segítség, ha testünket fénykeresztként képzeljük el elalvás előtt – vagy Merkúr-botként.

Rudolf Steiner a huszadik század első negyedében élt, amikor még elsődlegesen arról volt szó, hogy milyen húzóereje van a materializmusnak és hogy a szellemtudomány hogyan adhat kiegészítő perspektívát ahhoz, amit a materiális tudomány adhat. Rudolf Steiner, különösen

[1] Rudolf Steiner, *Ezoterikus órák 1904-1909* (GA 266/I) (Great Barrington, MA: SteinerBooks, 2007), p. 393.
[2] Ugyanott, p. 379.
[3] Rudolf Steiner, *Geistige Zusammenhänge in der Gestaltung des menschlichen Organismus* („Szellemi kapcsolatok az emberi szervezet felépítésében") (GA 218). (Dornach, Switzerland: Rudolf Steiner Verlag, 1992), p.150.

élete vége felé, felhívta a figyelmet a természet-alatti dimenziókra is, mint erőforrásokra, amelyekből korának technológiája hasznot húzott. Hangsúlyozta annak szükségességét, hogy hozzáférjünk a szellemtudomány kútfejéhez a magasabb világokban, hogy *benne* ellensúlyt képezzünk és hogy *ne menjünk alá* (ahogy Rudolf Steiner fogalmazott). Most, hogy az ahrimáni beavatkozás nem csak a tudat szintjén van jelen, hanem – rendkívüli szintekre jutva – megragadja az ember étertestét és a Föld étertestét is, még nagyobb figyelemmel kell megvédeni magunkat ez ellen a túlkapás ellen.

A Merkúr-bot és az étertest kapcsolatának megvilágításához nyújt segítséget a következő rész:

A „Merkúr-bot” és az evolúció stádiumai

Itt fel kell idéznünk, hogy ebben a fejezetben korábban miért hivatkoztunk a Merkúr-botra, más néven *caduceus*ra, mint hatékony segítségre annak megakadályozásához, hogy ahrimáni erők árasszák el tudatunkat. A Merkúr-bot szimbólum mélyreható jelentőségét a kozmikus evolúció állomásainak ismeretében még inkább meg lehet megérteni. Rudolf Steiner következő ábrája alapján kerülhetünk a megértéshez közelebb:[4]

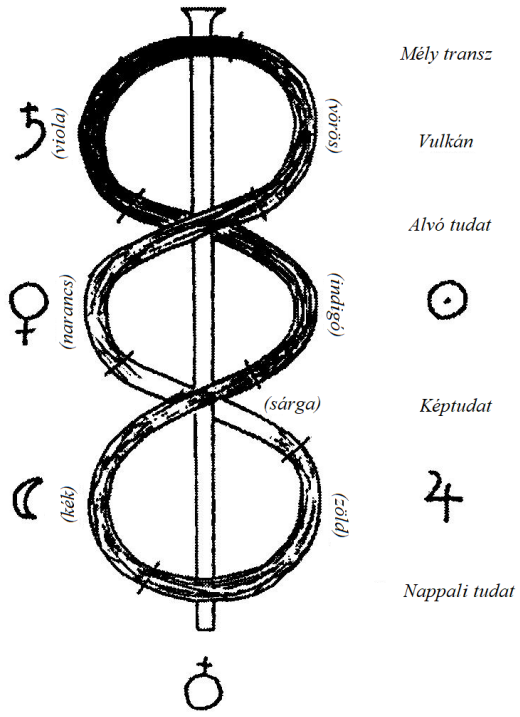

„Merkúr-bot” (az evolúció stádiumait ábrázolva)

Ha visszatekintünk a 3. oldalon lévő Merkúr-bot ábrára, akkor látjuk, hogy a fenti, az evolúció stádiumaival összeköttetésbe hozott Merkúr-bot (*caduceus*) ábra a két kígyóhoz kapcsolja a kozmikus archetípust.

Archetípusosan a „fekete kígyó” az evolúció alászálló árama, a spektrum sötétebb színeivel festve: Szaturnusz-viola; Nap-indigó; Hold-kék; Föld-evolúció I.fele – Mars-zöld.

[4] Rudolf Steiner, *Esoteric Lessons* 1904-1909, GA 266/I (Great Barrington, MA: SteinerBooks, 2007), p. 401.

A „fehér kígyó” pedig archetípusosan az evolúció felszálló árama, a spektrum világosabb színeivel festve: Föld-evolúció II.fele – Merkúr-zöld; Jupiter-sárga; Vénusz-narancs; Vulkán-piros.

A középen lévő vertikális tengely – „ragyogó sárga” (Rudolf Steiner) – egy olyan tengely, amely a galaxisunk szívében lévő Központi Napot és Földünk arany szívét, Samballát köti össze. Krisztus és Szófia hat ezen tengely mentén – Krisztus alulról, Szófia pedig felülről.

Az „Amint fent, úgy lent” hermetikus axióma fényében felmerül a kérdés, hogy a Merkúr-bot miként tükröződik az emberben? Ahhoz, hogy ezt a kérdést megválaszoljuk, érdemes fontolóra vennünk a *Szefirot*-fával (más nevén az *Élet Fájá*val) kapcsolatos ezoterikus tanítást, amelyről Rudolf Steiner 1904. március 18-án, 1910. szeptember 8-án és 1924. május 10-én beszélt. Azon az ábrán, amit Rudolf Steiner a Szefirot-fával kapcsolatban 1924-ben készített, a három felső Szefirát az ember fejével hozta kapcsolatba: *Keter* (Korona) a fej fölött, *Hokhmá* (Bölcsességs) a fej jobb felével kapcsolatban és *Biná* (Intelligencia) a fej bal felével kapcsolatban. Azt mondta ebben a kontextusban:

> Először is három erő dolgozik az emberi fejen… A legmagasabb, a világ legnagyobb ajándékát, a legmagasabb szellemi ajándékot, amely rá tud helyezkedni [felülről] az emberi lényre, amely egyesülni tud az ember fejével, ha az ember sokat tud, *Keter*nek (Koronának) hívták az ókori judaizmusban. Ez volt a legmagasabb. Ez volt az, ami szellemileg formálta a fejet az univerzumból. És azután a fejnek még mindig szüksége van két másik erőre. Ez a két másik erő jobbról és balról közelítette meg. Úgy gondolták, hogy a legmagasabb felülről jön lefelé, és a két másik erő jobbról és balról jön az univerzumból, és széterjed az egész univerzumban. Azt, amelyik a jobb fülön keresztül lép be, *Hokhmá*nak (Bölcsességnek) hívták… És a másik oldalról jön, Biná. Ma azt mondanánk, hogy Intelligencia.[5]

Az első három Szefira ezen leírása az emberi fejjel kapcsolatban összhangban van azzal az ábrával, amit Rudolf Steiner az emberről az Élet Fájával való kapcsolatában készített[6], és Rudolf Steiner ábrája ugyanakkor megegyezik a Szefiráknak az ember vonatkozásában való azon elrendezésével, amelyet Henri Sérouya adott meg a Kabbaláról szóló könyvében (lásd az ábrát [magyar fordítással]).[7]

A Kabbala az ezoterikus megismerés zsidó tradícióját jelöli, és a Szefira szó, amely a Szefirot héber szó egyes szám értelmű megfelelője, *szférá*t jelent, „hatásszféra” vagy a létezés kozmikus szférája értelemben. A Kabbalában úgy értelmezik a Szefirákat, mint Isten tíz emanációját a teremtés folyamatában, amelyben a tizedik emanáció a Föld. Egy másik (nem a zsidó ezoterizmus) perspektívájából, a másik kilenc emanáció nagyon pontosan korrelál a keresztény hagyomány kilenc szellemi hierarchiájával, akiket a kereszténységben a teremtés erőinek tartanak az emberiség és a Föld megteremtésében – olyan erőknek tartanak, amelyek a Teremtő és a tizedik szférában, a Malkhút Szefirában lakozó emberiség között tevékenykednek.

---

[5] Rudolf Steiner, *Die Geschichte der Menschheit und die Weltanschauungen der Kulturvölker* („Az emberiség történelme és a kultúrnépek világnézetei” – Munkás előadások, 7. kötet). GA 353. 1924. május 10-i előadás.
[6] Rudolf Steiner, *Über die Kabbala: Fragmentarische Notizen* („A Kabbaláról: Töredékes feljegyzések az 1904. március 18-án tartott előadásról”) *in: Beiträge zu Rudolf Steiner Gesamtausgabe*, no. 29 (Dornach, Switzerland: Rudolf Steiner Verlag, 1970 Húsvét), pp. 22.
[7] Henri Sérouya, *La Kabbale* (Paris: Éditions Bernard Grasset, 1957), p. 253.

A Merkúr-bottal kapcsolatos vizsgálódásunk szempontjából az bír különleges jelentőséggel, hogy a Szefirák milyen kapcsolatban állnak az emberrel. Itt fontos megjegyezni, hogy ezek a szférák (Szefirák) nem azonosak a csakrákkal. Míg a csakrák az asztráltestben lévő szervek, a Szefirák az étertestben (élettestben) lévő szférák – kapcsolatban az Élet Fájával. Ahogy Rudolf Steiner 1904-ben megjegyezte, „Az Élet Fája a Szefirák összessége."[8] **Az Élet Fája az emberi étertest archetípusa, ahogy a Tudás Fája az emberi asztráltest archetípusa.** Például, az emberben Keter (Korona) egy szféra az étertestben a fejtető régiójában, de meg kell különböztetni a koronacsakrától, amely az asztráltest egy szerve a fejtető régiójában. Belső kapcsolat van a koronacsakra és Keter között, de különböző szinten vannak.

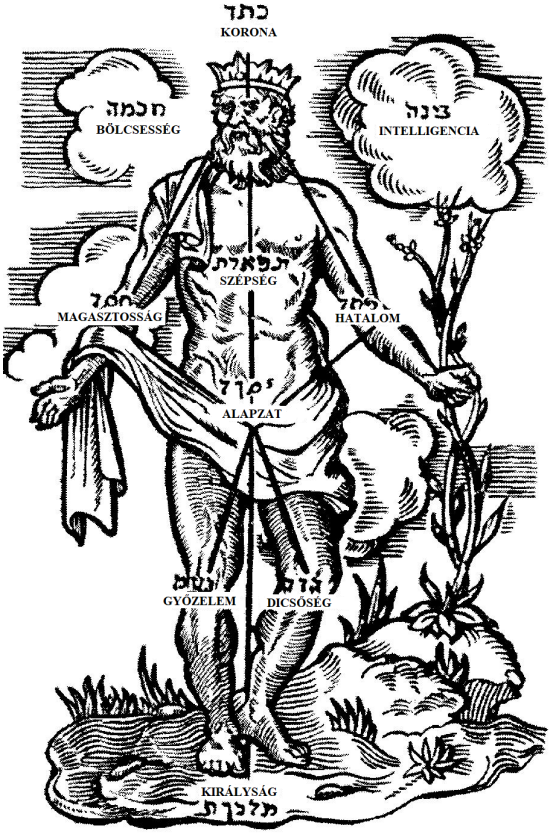

Keter a legmagasabb Szefira az Élet Fáján, Malkhút (Királyság) pedig a legalacsonyabb, amely, ahogy az az ábrán látható, a lábfejekhez – a talpak alatti szférához –, a Földdel kapcsolatos szférához tartozik. Az alábbi szövegben Malkhútat „Föld-szférának" nevezzük. Mivel Malkhút nem az asztráltestben van, hanem az étertestben, megfelelőbb „Föld-szférának" hívni az emberi étertestben. Ez pontosabb megnevezés. Általában azonban nem tesznek különbséget az asztráltestben lévő csakrák és az étertestben lévő szférák (Szefirák) között. És miközben sok ember ismeri a csakrákat, általában nem ismerik az étertestben lévő szférákat (Szefirákat).

A Kabbala tíz Szefiráról beszél, amelyek közül Keter az első és Malkhút a tizedik. A vertikális tengelyt követve Ketertől (Koronától) Malkhútig (Királyságig), a tengely átmegy a szív régiójában lévő Tifereten (Szépségen) és a reproduktív szervek régiójában lévő Jeszódon (Alapzaton). Érdekes, hogy van egy tizenegyedik Szefira is, amit Dáátnak (Gnózisnak) hívnak, és néha az Élet Fája részének tekintik, de általában kihagyják – ez Keter és Tiferet között helyezkedik el a vertikális tengelyen. Dáát a két Szefirának, Hokhmának (Bölcsességnek) és Binának (Intelligenciának) az egyesüléséből jön létre. „A Dáát az a tudatállapot, ahol az intelligencia és a bölcsesség…eggyé válik."[9] Mikrokozmikus szinten, az emberben, Dáát azon a helyen tükröződik, ahol a jobb agyfélteke (Hokhmá) és a bal agyfélteke (Biná) egyesül. Ezt *corpus callosum*nak hívják, és az agy központjában lévő régióban van.[10] A jobb és a bal agyfélteke közötti kapcsolat ezen helyén van a Dáát mikrokozmikus szférája. A jobb agyat, amely Hokhmát (Bölcsességet) tükrözi, az agy bölcsesség-oldalának nevezhetjük. Erre jellemző az intuitív, holisztikus képesség, vizuális-térbeli tájékozódás, érzelmek, szintézis, kreativitás, művészetek és a nem-verbális, imaginatív gondolkodás. A bal agyat, amely Binát (Intelligenciát) tükrözi, az agy intelligens oldalának nevezhetjük. Erre jellemző a logikus, racionális gondolkodás, ítéletalkotás és

[8] Rudolf Steiner, *Über die Kabbala: Fragmentarische Notizen* („A Kabbaláról: Töredékes feljegyzések az 1904. március 18-án tartott előadásról") *in: Beiträge zu Rudolf Steiner Gesamtausgabe,* no. 29 (Dornach, Switzerland: Rudolf Steiner Verlag, 1970 Húsvét), pp. 22-27.
[9] *Meditációk a Tarot-ról* (Regulus Art, 2021), p. 545.
[10] http://en.wikipedia.org/wiki/Corpus_callosum.

analízis, pontosság, tények és részletek, tudományok és a verbális, gyakorlatias gondolkodás. A két agyfélteke egyesülése a corpus callosumban az a hely, ahol az igazi tudás (görögül gnózis) létrejön, a gnózist a bölcsesség és az intelligencia uniójaként értelmezve. Mivel a corpus callosum az agytörzsön keresztül a medulla oblongatához kapcsolódik a nyak hátsó részének régiójában, amely elsődlegesen közvetítőállomásként működik az agy és a gerincoszlop között, a Dáát helyét a mikrokozmoszban rendszerint itt ábrázolják az ember szervezetében – a nyak/torok régióban.

A vertikális tengely Ketertől (fejtető) áthúzódik Dááton (nyak/torok régió), Tifereten (szív régió), Jeszódon (reproduktív szervek) Malkhútig (ahol a talpak kapcsolódnak a Földhöz). Ez a Merkúr-botban lévő vertikális tengely, az emberben tükröződve. Ahogy már említettük, Rudolf Steiner azt mondja, hogy az ember ezt a tengelyt sugárzó sárgának képzelheti el. Ez a színmegjelölés a vertikális tengelyt kapcsolatba hozza a makrokozmosszal, ahogy a következő leírásból kiderül:

> Az ezüstösen csillogó kék lent, feltámadva a Föld mélységeiből és összekötődve az emberi gyengeséggel és hibával, egybegyűlik a Föld-Anya képébe. Akár Demeternek, akár Máriának hívjuk, ez a Föld-Anya képe. Mivelhogy az, mikor lefelé nézünk, össze kell hoznunk imaginációban a mélységek összes titkát, amely felépíti minden létezés materiális Anyját. Eközben mindenben, ami a fentről lefelé folyó formában koncentrálódik, érezzük és megtapasztaljuk minden körülöttünk lévőnek a Szellem-Atyját. Most tanúivá lehetünk a Szellem-Atya és a Föld-Anya együttműködése eredményének, amely olyan szépségesen hordozza magában a földi ezüst és a magasságok aranyának harmóniáját. Az Atya és az Anya között meglátjuk a Fiút.[11]

Képzeletünkben kiterjeszthetjük a Merkúr-bot sugárzó sárga (arany) vertikális tengelyét Ketertől (a fejtetőtől) felfelé az *Atya trónusá*ig a galaktikus központba (Központi Nap) – a „magasságok aranyához" –, és kiterjeszthetjük ezt a vertikális tengelyt Malkhúttól (a talpaktól) lefelé a Föld szívében lévő Samballa arany birodalmáig. Míg az arany (ragyogó sárga) a Samballa objektív színe, az ember szubjektív élménye tisztánlátással a Samballába tekintve, „ezüstösen csillogó kék" színre utal, ahogy azt Steiner jelzi: „feltámadva a Föld mélységeiből és összekötődve az emberi gyengeséggel és hibával". A sugárzó sárga (arany) vertikális tengely a Központi Napból Keterbe (fejtető), Malkúthba (talpak), és Samballába (a Föld-Anya arany szíve) tartva, alapvető fontosságú minden, ebben a könyvben tárgyalt gyakorlathoz. Ez az összekötő kapocs a mikrokozmosz és a makrokozmosz között.

Visszatérve a két fenti ábra vizsgálatához, hogyan fonja körül a „két kígyó" az emberben tükröződő központi botot? Ha ránézünk a 4. oldalon lévő, evolúciós stádiumokkal kapcsolatos ábrára, az evolúció alászálló fázisának – Szaturnusz, Nap, Hold, Föld – „sötét kígyója" ugyanúgy tükröződik az emberben, mint az evolúció felszálló fázisa – Föld, Jupiter, Vénusz, Vulkán. A 6. oldalon lévő ábrával kapcsolatosan ennek a leszálló individuális útnak a stádiumai a következők:

Szaturnusz (viola) – Ketertől Hokhmán keresztül Tiferetig
Nap (indigó) – Tiferettől Gebúrán keresztül Jeszódig
Hold – Jeszódtól Nécáhon keresztül Malkhútig[12]

[11] Rudolf Steiner, *The Four Seasons and the Archangels*, GA 223 & 229 (London: Rudolf Steiner Press, 1968), p. 66.

[12] Az alászálló út individuális állomásai Henri Sérouya embert ábrázoló rajzán az Élet Fájával való kapcsolatban vannak kifejezve, amely ugyanolyan, mint Rudolf Steiner vázlata az 1904. március 18-i előadásáról. Vannak

Miután megérkezünk a lábfejekhez (Malkhúthoz), elindul a „fehér kígyó” az evolúció felszálló fázisán – Föld, Jupiter, Vénusz, Vulkán –, és ezen felszálló út individuális stádiumai a következők:

Jupiter (sárga) – Malkhúttól Hódon keresztül Jeszódig
Vénusz (narancs) – Jeszódtól Heszeden keresztül Tiferetig
Vulkán (piros) – Tiferettől Binán keresztül Keterig[13]

A következő táblázatban láthatók ennek az útnak az individuális állomásai az ember klasszikus kabbaliszitkus megfeleléseiben az Élet Fájához, ahol a Heszed és Gebúrá Szefirát a jobb és a bal vállakkal azonosítjuk a teljes kar és kezek helyett, és a Nécáh és a Hód Szefirát a jobb és a bal csípőkkel azonosítjuk a teljes lábak helyett.

Evolúció kozmikus állomása	**Rudolf Steiner színmegjelölése**	**Út az Élet Fáján**
Leszálló		
Szaturnusz	Viola	Ketertől Hokhmán és Heszeden keresztül Tiferetig
Nap	Indigó	Tiferettől Hódon keresztül Jeszódig
Hold	Kék	Jeszódtól Malkhútig
Föld (első fél)	Zöld	Malkhút
Felszálló		
Föld (második fél)	Zöld	Malkhút
Jupiter	Sárga	Malkhúttól Jeszódig
Vénusz	Narancs	Jeszódtól Nécáhon keresztül Tiferetig
Vulkán	Vörös	Tiferettől Keterig

Tisztában vagyok vele, hogy a táblázatban megadott színmegjelölések kicsit különböznek Rudolf Steiner ábrájától (lásd 4. oldal). Azonban azt is meg kell említenünk, hogy ezt az ábrát fejből készítette Rudolf Steiner, és hiba keletkezhetett a színek elhelyezésében ezen a Merkúr-boton. Azért mondom ezt, mert Rudolf Steiner az 1907. december 28-án tartott előadásán ugyanezt az ábrát rajzolta fel, de ez az 1907-es ábra úgy mutatja a színeket, ahogy a táblázatban látható, kivéve, hogy feketével kezdődik a tetején, vagyis fekete van megjelölve felül a viola és a vörös között.[14] Ezen az 1907-es ábrán zöld van legalul jelezve, és sárga nő

más módjai is az ábrázolásnak, ami abból fakad, hogy általában Heszedet és Gebúrát a jobb és a bal vállakkal hozzák összefüggésbe, Nécáhot és Hódot pedig a jobb és a bal csípővel. Henri Sérouya ábrája – ami Rudolf Steiner 1904-es ábrájára is vonatkozik – Heszedet és Gebúrát nem csak a vállakkal, hanem teljes karokkal és kézfejekkel azonosítja, és ehhez hasonlóan, Nécáhot és Hódot nem csak a csípőkkel, hanem az egész lábakkal és lábfejekkel. Ez csak egy látszólagos ellentmondás. Miközben helyes Heszedet és Gebúrát a vállak régiójában ábrázolni, ezeknek a szféráknak a hatásai a karokon és a kézfejeken is végigáramlanak. Hasonlóképpen, miközben helyes Nécáhot és Hódot a csípők régiójában ábrázolni, ezeknek a szféráknak a hatásai a lábakon és lábfejeken is végigáramlanak..

[13] (Ugyanott.) Meg kell jegyezni, hogy az 1924-es ábrán Rudolf Steiner megrajzolta az embert az Élet Fájával való összefüggésben, de míg a Keter, Hokhmá, Biná, Heszed, Nécáh és Malkhút Szefirák ugyanabban a pozícióban vannak, mint az 1904-es ábrán, a Tiferet és a Gebúrá Szefirák meg vannak cserélve, és a Jeszód és a Hód Szefirák is meg vannak cserélve. Ezekre a cserékre messze túl összetettek az okok, hogy itt belemenjünk a kérdésbe, és ebben könyvben máshol sem tesszük ezeket vizsgálatunk tárgyává.

[14] Rudolf Steiner, *Mythen und Sagen. Okkulte Zeichen und Symbole* („Mítoszok és mondák, okkult jelek és szimbólumok”), GA 101 (Dornach, Switzerland: Rudolf Steiner Verlag, 1992), p. 239.

ki az alul lévő zöldből – ahogy a táblázatban is megadtam. A feketével való kezdést illetően Rudolf Steiner azt mondta:

> Az ember belenéz a sötétségbe (fekete), és az fokozatosan elkezd felvilágosodni, violává változni, aztán indigóvá, kékké, zölddé, sárgává, naranccsá, vörössé, és aztán fordítva, amíg az ember újra fel nem emelkedik a violához. Ha az ember azért néz a feketébe, hogy a „lélek sötétségét" reprezentálja és aztán a violával a devóció hangulatát, és így tovább a többi színt illetően – indigó, kék, zöld, sárga, narancs –, és aztán előhívja a „lélek örömét" a vörössel, az ember lelke az érzések egész során megy át, amelyek először színbenyomások, de aztán morális észlelésekké válnak. Így, ahogy a Merkúr-bot formája tükröződik a lélekben ilyen érzésekben, valami belenevelődik a lélekbe, amely lehetővé teszi a [szellemi érzékelés] magasabb szerveinek kifejlesztését. Ezen a valós szimbólumon keresztül úgy transzformálódunk át, hogy a lélek képessé válik felvenni a magasabb szerveket.[15]

A caduceus (Merkúr-bot) egy nagyon valós szimbólum, amit életre kelthetünk magunkban azon a módon, ahogy itt Rudolf Steiner megadja. Miután először a vertikális tengelyt hozzuk létre magunkban, követhetjük a „két kígyó" körülfonódását ezen vertikális tengely körül, azon az úton, ahogy a táblázatban vagy a következő képen látszik.

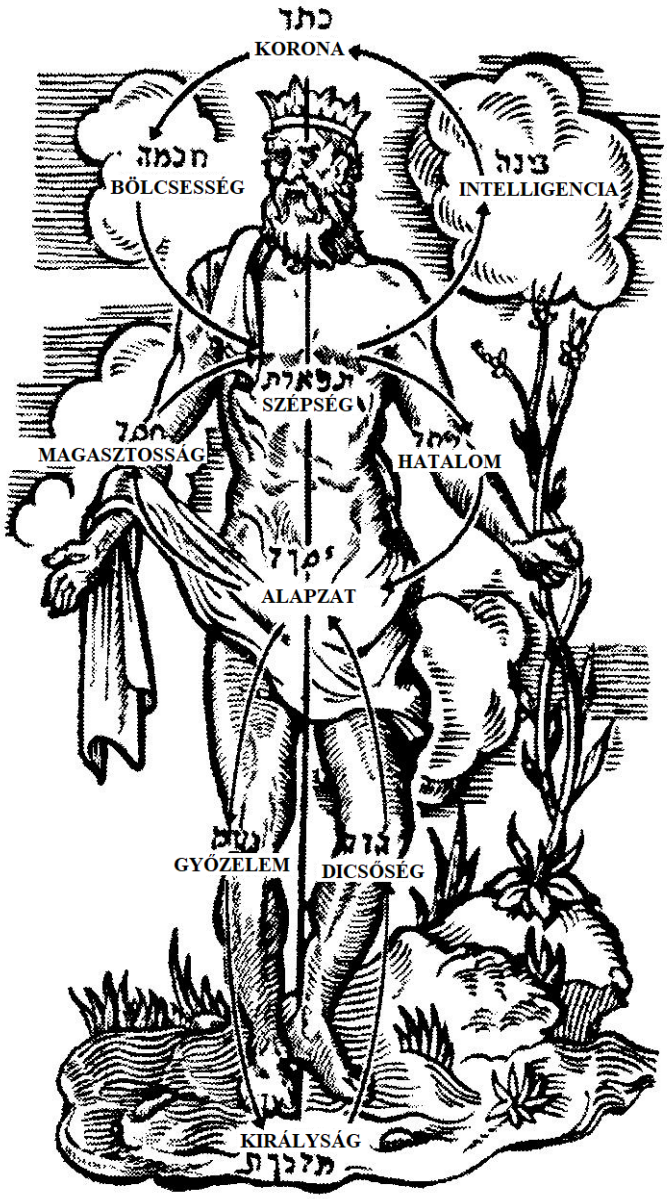

Noha vannak különbségek az ábra és a táblázat között, azok ugyanazok a vertikális tengelyre és a fonódó görbék metszéspontjaira nézve a vertikális tengelyen. A következő táblázatban található az, ami közös a fenti táblázatban és az ábrában, melyhez hozzátettem a megfelelő tudatszinteket is, melyek az evolúciós állomásokhoz társulnak:

Evolúció kozmikus állomása	Rudolf Steiner színmegjelölése	Út az Élet Fáján	Megfelelő tudatszint
Leszálló			
Szaturnusz	Viola	Ketertől Tiferetig	Mély transz
Nap	Indigó	Tiferettől Jeszódig	Alvás
Hold	Kék	Jeszódtól Malkhútig	Álom (kép)
Föld (első fél)	Zöld	Malkhút	Éber (nappali)
Felszálló			
Föld (második fél)	Zöld	Malkhút	Éber (nappali)
Jupiter	Sárga	Malkhúttól Jeszódig	Imagináció
Vénusz	Narancs	Jeszódtól Tiferetig	Inspiráció
Vulkán	Vörös	Tiferettől Keterig	Intuíció

A táblázat kulcsot ad a bennünk lévő Merkúr-bot „valós szimbólumának” aktiválásához. A jövőbeni tudatszintek – imagináció, inspiráció, intuíció – az evolúció jövőbeni fázisaihoz kötődnek: Jupiter, Vénusz és Vulkán. Az imagináció az álomszerű tudat Transzformációja, amely tudatossá vált az „én” által. Az inspiráció az alvó tudatszint metamorfózisa, amely tudatossá vált az „én” tevékenysége által. Az intuíció a tudat mély transz szintjének feltámadása – mely tudatossá vált az „én” által.

Az evolúció három következő fázisának célja – amelyeket a Jupiter, Vénusz és Vulkán evolúciós állomásokon kell elérni – az, hogy a három „hordozót”, az asztrál-, éter- és fizikai testet az ember áttranszformálja, Krisztus segítségével és vezetésével, mindegyiket a megfelelő tudati szintjével, amit imaginációnak, inspirációnak és intuíciónak hívunk.

Jézus Krisztus mindezeken az állomásokon már átment földi életében, ahol az evolúció utolsó – és legmagasabb – állomását a Feltámadáskor érte el. Jézus Krisztus megjelenése a Feltámadási testében – az átváltoztatott fizikai testében – az emberiség legmagasabb céljának elérését mutatja nekünk, azt a célt, amit a Vulkán evolúciós fokon kell beteljesítenünk. Ez az evolúciós állomás a Nap szférájában fog végbemenni, és Krisztus Feltámadási testének jelenléte most a Földön – Második Eljövetele idején a Föld éteri aurájában – azt jelenti, hogy a „Nap egy sugara” már jelen van és tevékeny az emberiségben. Feltámadási testéből fakadóan Jézus Krisztus folytatja munkáját az emberiség vezetésében a Feltámadás távoli céljának, a fizikai test átlényegülésének elérése felé. Az itt bemutatott euritmiai gyakorlatoknak az a célja és szándéka, hogy egy vonalba állítsuk magunkat a Feltámadási test teremtésének ezen célja felé, Krisztus segítségével.

Idézzük fel újra Rudolf Steiner szavait a Merkúr-bottal kapcsolatban: „Van egy ellenszer, amely meg fogja akadályozni az ahrimáni lényeket, hogy behatoljanak tudatunkba, egy olyan szimbólum, amit az embernek éltetnie kell önmagában. Ez a Merkúr botja, a luminózus bot egy fekete kígyóval és egy fényes luminózus ragyogó kígyóval.”

*